

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Херсонській області

Слідчий відділ
вул. Лютеранська, 1, м. Херсон, 73000 тел. (0552) 42-21-29
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_hes@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001728

ПОВІДОМЛЕННЯ
про зміну раніше повідомленої підозри
у вчиненні кримінального правопорушення

місто Миколаїв

«18» листопада 2023 року

Заступник начальника слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Херсонській області полковник юстиції Шишенко Євгеній Сергійович, розглянувши матеріали кримінального провадження, зареєстрованого в Єдиному реєстрі досудових розслідувань за № 42022232240000047 від 16 червня 2022 року за підозрою Міняйло О.В. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для зміни підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, згідно ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,

П О В І Д О М И В:

Міняйло Оксану Володимирівну, 04.05.1973 року народження, громадянку України, уродженку смт. Білозерка Білозерського району Херсонської області, яка проживала за адресою: Херсонська область, смт. Білозерка, вулиця Пушкіна, буд. 110, документовану паспортом громадянина України № 001970339 від 14.06.2018, раніше не судиму,

про зміну раніше повідомленої підозри з ч. 2 ст. 111 КК України на ч. 1 ст. 111-2 КК України, а саме у вчинення умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво) та збройним формуванням держави-агресора, вчинені громадянином України, з метою завдання шкоди Україні шляхом: реалізації та підтримки дій держави-агресора та збройних формувань держави-агресора.

Згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури,

визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (далі – РФ) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

У порушення вимог п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) президент, а також інші невістановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме – віддали наказ на вторгнення підрозділів Збройних Сил РФ (далі – ЗС РФ) на територію України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, РФ та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній

території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави:
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав закріплені у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року, який визнається РФ та Україною.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади

Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і РФ.

Рішенням Міжнародного суду Організації Об'єднаних Націй від 16 березня 2022 року на найвищому юридичному рівні констатовано факт вторгнення російської федерації на територію України.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Згідно зі статтею 5 Конституції України носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території.

22 лютого 2022 року президент РФ направив до Ради Федерації звернення про використання збройних сил РФ за межами РФ, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року президент РФ публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

24.02.2022 військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, Донецькій та Луганській областях та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення для держави і у такий спосіб здійснили тимчасову окупацію частини території України.

З метою протидії збройній агресії 24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» через військову агресію РФ проти України, на підставі пропозицій Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції

України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. Зазначений Указ затверджений прийнятим Верховною Радою України Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX.

У подальшому 15.03.2022 Законом України затверджено Указ Президента України від 14.03.2022 № 133/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 години 30 хвилин 26.03.2022 строком на 30 діб.

21.04.2022 Законом України затверджено Указ Президента України від 18.04.2022 № 259/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким продовжено його з 05 години 30 хвилин 25.04.2022 строком на 30 діб.

22.05.2022 Законом України затверджено Указ Президента України від 17.05.2022 № 341/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 години 30 хвилин 25 травня 2022 року строком на 90 діб.

15.08.2022 Законом України затверджено Указ Президента України від 12.08.2022 № 573/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким продовжено його з 05 години 30 хвилин 23 серпня 2022 року строком на 90 діб.

16.11.2022 Законом України затверджено Указ Президента України від 07.11.2022 № 757/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким продовжено його з 05 години 30 хвилин 21 листопада 2022 року строком на 90 діб.

07.02.2023 Законом України затверджено Указ Президента України від 06.02.2023 № 58/2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким продовжено його з 05 годин 30 хвилин 19 лютого 2023 року строком на 90 діб, а у подальшому, указом Президента України № 254/2023 від 01.05.2023, продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 20 травня 2023 року строком на 90 діб.

27.07.2023 Законом України затверджено Указ Президента України від 26.07.2023 № 451/2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким продовжено його з 05 годин 30 хвилин 18 серпня 2023 року строком на 90 діб.

Таким чином, у період з 05 години 30 хвилин 24.02.2022 по цей час на всій території України введено та діє правовий режим воєнного стану, що пов'язано із розв'язанням РФ військової агресії проти України та веденням повномасштабних бойових дій на території України.

З 24.02.2022 збройні формування РФ вторглися на територію Херсонського району Херсонської області та встановили контроль над нею, у тому числі через створені окупаційні адміністрації.

Тобто, відповідно до ст. 42 Гаазького положення від 18.10.1907, територія м. Херсон, Херсонського району Херсонської області (у тому числі м. Олешки) є окупованою, оскільки фактично перебуває під владою збройних сил РФ.

Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована РФ територія України (далі – тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування РФ та окупаційна адміністрація РФ встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування РФ встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації РФ.

Окрім того, відповідно до додатку до наказу міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій від 22.12.2022 № 309 “Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією” зазначено, що Олешківська міська територіальна громада Херсонської області є тимчасово окупованою російською федерацією територією України.

Після тимчасової окупації території Олешківської міської територіальної громади Херсонської області представниками збройних формувань російської федерації встановлено фактичний контроль за суспільним життям на цій території України та узурповано всі владні повноваження шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, запровадження тотального контролю та жорсткого управління у всіх сферах життєдіяльності громади міста, у тому числі у сфері охорони здоров'я, фактичної ліквідації приватної власності, свободи слова, пересування та волевиявлення, а також шляхом повсякденного залякування населення, застосування фізичного та психологічного впливу до окремих категорій суспільства та верств населення, в тому числі шляхом незаконного позбавлення волі діючих представників органів державної влади України та місцевого самоврядування.

Разом із цим, у період квітень-травень 2022 року, представниками збройних формувань російської федерації всупереч законного порядку установленого Конституцією України, Законами України «Про місцеві державні адміністрації», «Про місцеве самоврядування в Україні» та іншими діючими нормативно-правовими актами, на тимчасово окупованій території Херсонської області цілеспрямовано створено підпорядковану, керовану та фінансовану російською федерацією окупаційну адміністрацію так звану «Военно-гражданскую администрацию Херсонской области», у складі якої функціонують органи і структури, у тому числі «Департамент здравоохранения Херсонской области», функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією України, з метою подальшого утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території та реалізації всіх узурпованих владних повноважень.

При цьому, представники підконтрольних російській федерації самопроголошених органів узурпували виконання владних функцій держави, а також легітимних державних і комунальних підприємств, установ та організацій на

тимчасово окупованій території Херсонської області та, зокрема, на території Білозерської територіальної громади Херсонської області, здійснювали підбір кадрів для зайняття посад в незаконних самопроголошених органах, державних підприємствах, у тому числі із числа громадян України, які на той час перебували на вказаній тимчасово окупованій території. Кінцевою метою окупаційних органів, була інтеграція та подальше незаконне включення захопленої частини суверенної держави Україна до складу російської федерації.

Відповідно статті 1 Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» № 2801-XII від 19.01.1992 (далі – Закон) законодавство України про охорону здоров'я базується на Конституції України і складається з Основ та інших прийнятих відповідно до них актів законодавства, що регулюють суспільні відносини у сфері охорони здоров'я.

Відповідно статті 3 Закону, охорона здоров'я – це система заходів, спрямованих на збереження та відновлення фізіологічних і психологічних функцій, оптимальної працездатності та соціальної активності людини при максимальній біологічно можливій індивідуальній тривалості її життя. Такі заходи здійснюють органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи, заклади охорони здоров'я; фізичні особи - підприємці, які зареєстровані у встановленому законом порядку та одержали ліцензію на право провадження господарської діяльності з медичної практики; медичні та фармацевтичні працівники, фахівці з реабілітації, громадські об'єднання і громадяни.

Відповідно до статті 16 Закону органи державної влади та органи місцевого самоврядування сприяють розвитку закладів охорони здоров'я усіх форм власності. Порядок створення, припинення закладів охорони здоров'я, особливості діяльності визначаються законом.

Керівником закладу охорони здоров'я незалежно від форми власності може бути призначено лише особу, яка відповідає єдиним кваліфікаційним вимогам, що встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я. Призначення на посаду та звільнення з посади керівника закладу охорони здоров'я здійснюються відповідно до законодавства.

За даними Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань на території Білозерської об'єднаної територіальної громади Херсонської області зареєстровані наступні медичні заклади: комунальне некомерційне підприємство «Білозерська лікарня» Білозерської селищної ради Херсонського району Херсонської області (код 02003929), розташоване за адресою: Херсонська область, Білозерський район, селище міського типу Білозерка, вулиця Свободи, будинок 192; комунальне некомерційне підприємство «Білозерський центр первинної медико-санітарної допомоги» Білозерської селищної ради Херсонського району Херсонської області (код 38637457), розташоване за адресою: Херсонська область, Херсонський район, селище міського типу Білозерка, провулок Торгівельний, будинок 20, та інші.

Вказані вище заклади охорони здоров'я у своїй діяльності керуються Конституцією та законами України, указами Президента України і постановами

Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства, та не перебувають у процесі припинення.

Натомість, незаконним рішенням окупаційної адміністрації держави-агресора, а саме «распоряжением Военно-гражданской администрации Херсонской области № 077-р от 08.06.2022 «О реорганизации государственных учреждений здравоохранения Херсонской области», шляхом об'єднання вищевказаних медичних закладів охорони здоров'я на базі Комунальне некомерційне підприємство «Білозерська лікарня» Білозерської селищної ради Херсонського району Херсонської області, створено «Государственное бюджетное учреждение здравоохранения «Белозёрская центральная районная больница».

Окрім того, незаконним «Приказом Департамента здравоохранения Херсонской области» затверджено статут вищезазначеного незаконно створеного медичного закладу, згідно якого засновником та власником «Государственного бюджетного учреждения здравоохранения «Белозёрская центральная районная больница» є «Военно-гражданская администрация Херсонской области» та відноситься до ведення «Департамента здравоохранения Херсонской области», розташована за адресою: Херсонська область, Білозерський район, селище міського типу Білозерка, вулиця Свободи, будинок 192.

Будучи обізнаною, що засновником Комунальне некомерційне підприємство «Білозерська лікарня» Білозерської селищної ради Херсонського району Херсонської області (код 02003929) є Білозерська селищна рада, а управління юридичною особою здійснюється Міністерством Охорони Здоров'я України, а також розуміючи факт захоплення смт. Білозерка Херсонського району збройними силами російської федерації, усвідомлюючи, що суверенітет України поширюється на всю її територію та те, що Україна є унітарною державою, а її територія в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою, будучи обізнаним про те, що територія Херсонського району Херсонської області є невід'ємною складовою частиною України, громадянка України Міняйло О.В., виконуючи свій протиправний умисел, усвідомлюючи проведення активної підривної діяльності проти України представниками спецслужб, правоохоронних та інших органів державної влади російської федерації, бажаючи допомогти окупаційній адміністрації російської федерації та зробити свій особистий внесок для утворення та функціонування на території Херсонського району Херсонської області системи охорони здоров'я, створеної окупаційною владою, з метою становлення і зміцнення окупаційної влади та недопущення контролю української влади, а також вчинення подальших умисних дій на допомогу державі-агресору та окупаційній адміністрації держави-агресора, в порушення вимог ст. 65 Конституції України, якою передбачено обов'язок громадян України щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, з 14.06.2022 добровільно погодилась на пропозицію їх представників щодо призначення її на посаду т.зв. «временно исполняющей обязанности главного врача Государственного бюджетного учреждения здравоохранения Херсонской области «Белозёрская

центральная районная больница» на базі КНП «Білозерська лікарня» Білозерської селищної ради Херсонського району Херсонської області.

У подальшому, на підставі письмової заяви Міняйло О.В. та «в соответствии с Положением о Военно-гражданской администрации Херсонской области и Положением о Департаменте здравоохранения Херсонской области от 12.06.2022 № 192-р», «начальником Департамента здравоохранения Херсонской области Ильмиевым В.В.» 14.06.2022 б/н прийнято незаконний наказ «О назначении временно исполняющей обязанности главного врача «Государственного бюджетного учреждения здравоохранения Херсонской области «Белозёрская центральная районная больница» Міняйло О.В.».

Усупереч вимог ст. ст. 1, 3, 16, 17, 24-2 Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» № 2801-ХІІ від 19.01.1992, та на виконання незаконного наказу від 14.06.2022 про призначення на посаду «тимчасово виконуючого обов'язків «Государственного бюджетного учреждения здравоохранения Херсонской области «Белозёрская центральная районная больница» Міняйло О.В. приступила до виконання організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій захопленої окупаційною адміністрацією КНП «Білозерська лікарня» Білозерської селищної ради Херсонського району Херсонської області та розпочала активно вчиняти дії щодо реалізації рішень окупаційної адміністрації держави-агресора.

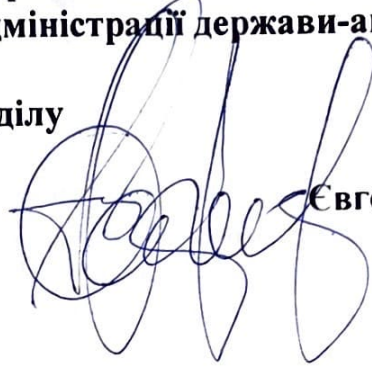
Так, в період з 14.06.2022 по листопад 2022 року (більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено), будучи «тимчасово виконуючою обов'язки головного лікаря незаконно створеної установи «Государственного бюджетного учреждения здравоохранения Херсонской области «Белозёрская центральная районная больница» Міняйло О.В., реалізуючи свій злочинний умисел, діючи умисно, виконуючи покладені на неї організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції, незаконні вказівки і розпорядження представників окупаційної адміністрації держави-агресора, а також дотримуючись своїх «прав та обов'язків» відповідно до займаної посади, бажаючи проявити себе та довести свою лояльність і відданість окупаційній владі держави-агресора, надавала безпосередню допомогу окупаційній адміністрації та представникам держави-агресора у встановленні та підтриманні їх незаконної влади на тимчасово окупованій території, в тому числі незаконно реалізовувала політику російської федерації в галузі охорони здоров'я, реалізації ідей інтеграції медичних закладів України в систему охорони здоров'я російської федерації, у тому числі регулярно проводила інформаційну роботу серед медичного персоналу щодо необхідності співпраці з окупаційною владою; організовувала примусове отримання працівниками закладу заробітної плати у рублях російської федерації, тим самим приводячи в дію указ голови незаконно створеної військової-цивільної адміністрації № 027-р від 23.05.2022 та розпорядження № 026-р від 23.05.2022 «Про введение бивалютной зоны в Херсонской области»; здійснювала фінансово-господарську діяльність щодо закупівлі товаро-матеріальних цінностей, укладала договори на надання послуг з підприємствами, які здійснювали господарську діяльність під

управлінням військової адміністрації, здійснювала дії, спрямовані на реєстрацію закладу за законодавством рф.

Таким чином, Міняйло Оксана Володимирівна, 04.05.1973 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України, а саме у вчиненні умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво) та окупаційній адміністрації держави – агресора, вчинені громадянином України з метою завдання шкоди Україні шляхом: реалізації та підтримки рішень та дій держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора.

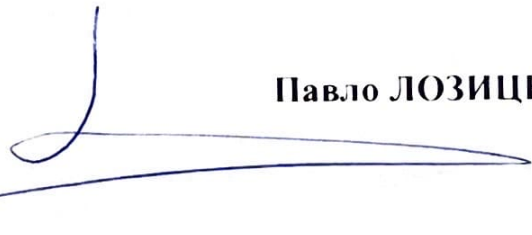
Заступник начальника слідчого відділу
УСБУ в Херсонській області
полковник юстиції

Євгеній ШИШЕНКО

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у провадженні
Начальник Білозерського відділу
Олешківської окружної прокуратури
Херсонської області

Павло ЛОЗИЦЬКИЙ

Одночасно підозрюваній Міняйло О.В. роз'яснені права підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

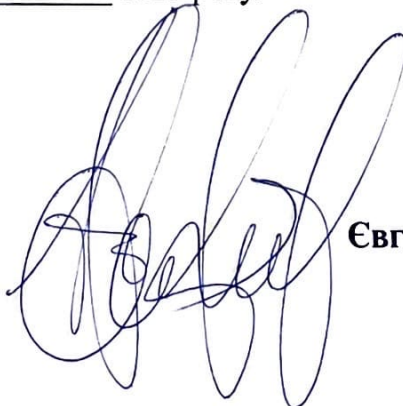
Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрювана _____
Захисник _____

«___» годин «___» хвилин «___» _____ 2023 року.

Повідомлення про підозру вручив:

**Заступник начальника слідчого відділу
УСБУ в Херсонській області
полковник юстиції**

Євгеній ШИШЕНКО